

ВЗАЄМОДІЯ МОДЕЛЕЙ ТА ПРИНЦИПІВ КЕРУВАННЯ БЕЗПЕЧНОЮ ЕВОЛЮЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА ІЗ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЮ ІНФОРМАЦІЙНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ

© Баранов О.В., 2015

З кожним роком Україна все більш підвищує рівень інтеграції різноманітних технологій в повсякденне життя. Особливо це помітно на прикладі інформаційних технологій які, на теперішній час, застосовуються у всіх сферах людської діяльності. Тотальна інформатизація суспільства призводить до глобалізації, яка має інтегрувати всі сфери діяльності людей в масштабну систему.

На державному рівні ведеться робота зі створення інформаційних систем для спрощення взаємовідношень формату «громадянин» - «держава». Але лише такого сегменту інформаційної інфраструктури замало [1]. Необхідно розробляти та впроваджувати інформаційні системи для приватного сектора, який в змозі задати напрямок розвитку інформаційної інфраструктури з метою створення, наближеної до ідеальної, системи взаємодії між підприємствами приватного сектору, державними підприємствами та державою. Як показав досвід Канади, США та країн Європи, створення магістральної інформаційної інфраструктури здатне досягати значних економічних та соціальних цілей [2, 3].

В умовах повсякденної економічної, політичної, соціальної напруги та невизначеності для підприємств, які займаються роботою одразу в декількох сферах виробництва (не завжди перетинаються між собою), надзвичайно важливо мати доступ до якісної та своєчасної інформації для перерозподілу акцентів та сприяння рішеннями керівництва надійній еволюції підприємства. У випадку реалізованої інформаційної інфраструктури, що дозволяє підприємству отримувати вичерпну інформацію про стан політичного, соціального, економічного та інших середовищ, з'являється можливість зменшення часу, необхідного для роботи «ланцюга прийняття необхідного рішення» та його реалізації. Можна виділити шість окремих етапів реакції підприємства на змінення ситуації:

- отримання інформації,
- верифікація отриманої інформації,
- обробка отриманої інформації,
- підготовка управлінського рішення,
- прийняття управлінського рішення,
- впровадження рішення.

Як можна побачити з перелічених елементів, загальнонаціональна інформаційна інфраструктура здатна спрощувати принаймні два етапи з наведених шести. Якщо ж більшість з операцій буде виконувати інформаційна система, що працює за закладеною математичною моделлю з використанням системи принципів, то ефективність побудови та використання інформаційної інфраструктури на державному рівні значно підвищується. Адже на всіх рівнях «ланцюга» робота ведеться з використанням інформації з загальнонаціональної системи, котра входить до складу інформаційної інфраструктури України.

Якщо ж це все так гарно впливає на ситуацію, то необхідно вирішити чому досі немає загальнонаціональної інформаційної інфраструктури, яка б об'єднувала в одну систему державу та приватний сектор [4]. Під час створення загальнонаціональної інформаційної системи необхідно вирішити деякі питання:

Повноваження. Важливим кроком, під час створення такої системи, є виважений розподіл функцій між державним апаратом та приватним компаніями. Адже саме від цього буде залежати успіх усієї системи в цілому [5].

Безпека. Як і кожна інформаційна система, та й інформаційний простір, в цілому, інформаційна інфраструктура повинна базуватись на принципі повного захисту внутрішньої інформації, а також - інформації про користувачів, операції, тощо.

Відкритість. Система повинна включати переважну більшість підприємств, що працюють на території України, а в подальшому – кількість користувачів та учасників повинна складати майже 100%

Формування інноваційної інфраструктури в умовах європейського вектору розвитку національної економіки
від загальної кількості суб'єктів господарювання. Така масовість необхідна для досягнення якісних змін в умовах конкуренції, та сприяння притоку інвестицій, що дозволить досягти збільшення національного багатства.

Компетентність. При входженні держави та окремих підприємств до системи необхідно організувати контроль за достовірністю та якістю інформації, що передаються до системи. При цьому, головним зацікавленим суб'єктом є підприємство, яке, в подальшому, буде використовувати систему задля спрощення деяких етапів своєї роботи через інтеграцію до загальнонаціональної інформаційної інфраструктури.

Актуальність. Інформація, що буде концентруватись в системі повинна бути актуальною та достовірною. Задля цього необхідно організувати систематичне поповнення, збереження та захист ресурсів.

Легальність. Система, яка працює як з державним сектором економіки, так і з приватними суб'єктами господарювання, повинна діяти в рамках правового поля України. Її головними рисами мають бути прозорість та глобальність.

Як можна побачити з перелічених вище питань, сама система загальнонаціональної інформаційної інфраструктури може коректно співпрацювати з окремими інформаційними системами, що функціонують на підприємствах-учасниках. Для цього необхідно налагодити захищені канали доступу до загальної системи, та налаштувати «локальні» інформаційні системи на використання інформації із глобального джерела. Такий крок дозволить позбутись залежності від великої кількості конкуруючих підприємств-посередників, що займаються збором та збутом інформації про діяльність окремих підприємств та ринку в цілому.

В процесі огляду принципів, що стосуються управління безпечною еволюцією підприємства, були виділені окремі принципи, які найбільш точно підходять для майбутнього створення локальної інформаційної системи [6]. Зокрема, мова йде про принцип неповної інформації, який, в значній мірі, обмежує простір для моделювання. Вплив цього принципу, та й багатьох інших перешкод, можна зменшити завдяки створенню загальнонаціональної інформаційної інфраструктури.

1. *Інформаційно-комунікаційні технології як пріоритетний напрям розвитку сучасної економіки: аналітичний огляд* / [Писаренко Т. В., Кваша Т. К., Кочеткова О. П. та ін.]. – К. УкрІНТЕІ, 2011. – 121 с.

2. *Brown R. The Global Information Infrastructure: Agenda for Cooperation* / R. Brown, L. Irving, S. Katzen // *National Technical Information Agency. Mode of access: nti.doc.gov/reports/giiagend.html*

3. *Задорожня Г. П. Інформаційно-комунікаційних технології у світі та Україні: реферативний огляд* / Г. П. Задорожня. – К. : УкрІНТЕІ, 2010. – 44 с.

4. *Березняк Н. В. Досвід побудови і функціонування інформаційної інфраструктури інноваційної діяльності в окремих країнах світу та Україні: аналітичний огляд* / Березняк Н. В., Кваша Т. К., Новіцька Г. В. – К. : УкрІНТЕІ, 2011. – 110 с.

5. *Інформаційна політика України: європейський контекст : [монографія]* / [Губерський Л. В., Макаренко Є. А., Камінський Є. С. та ін.]. – К., 2007. – 345 с.

6. *Баранов О. В. Огляд і аналіз принципів та моделей управління безпечною еволюцією підприємства [Текст]* / О. В. Баранов // *Молодий вчений*. — 2014. — №12. — С. 70-72.